گفت‌وگو

وحید صابری

کارشناس آبفای تهران در گفت و گو با «جوان»:

ذخیره آبی تهران با سیستان برابر است!

چند روز پیش مرکز کنترل آب تهران خبر داد، تهرانی‌ها با مصرف ۴۶ هزار لیتر بر ثانیه رکورد مصرف آب را شکستند. مصرفی بسیار زیاد و تأسف بار. همین موضوع باعث شد با مهدی مختاری، مدیریت دفتر بهره‌برداری از تأسیسات آبفای منطقه ۴ تهران گفت‌وگو کنیم.

با توجه به پراکندگی بارش‌های اخیر در سطح تهران، آیا این بارندگی‌ها می‌تواند تأثیری در تقویت منابع آبی داشته باشد؟

با هر بارشی باید شاکر خداوند مهربان بود، اما از دیدگاه ما اینکه آیا این بارش‌ها در منابع ذخایر آبی تأثیرگذار است یا نه، باید گفت متأسفانه خیر. چون این گونه بارش‌ها آنقدر زیاد نیست که بخواهیم دل خوش باشیم که ذخایر آبی‌مان تقویت شده‌است.

یعنی آمدن و نیامدن باران اصلاً فایده‌ای ندارد؟

من از منظر یک کارشناس این دیدگاه را بیان می‌کنم. یعنی اینکه نگاه‌مان فرق می‌کند. بر اساس آمار و اطلاعاتی که همکاران بنده در تهران ارائه کرده‌اند، از ابتدای سال آبی جاری تاکنون ما فقط ۳۱میلی‌متر بارندگی در تهران داشتیم که در مقایسه با مدت مشابه سال آبی گذشته ۵۸ درصد کاهش دارد؛ یعنی بارش امسال بسیار پایین‌تر از سال قبل بوده‌است. منظور اینکه این نوع بارش‌ها نمی‌توانند در ذخایر ما تأثیرگذار باشد.

وضعیت ذخایر آبی سدهای پایتخت به چه شکل است؟

ما در تهران پنج سد آبی داریم که اینها تأمین‌کننده آب تهران هستند. طبق آمار در حال حاضر ۲۷۹ میلیون متر مکعب آب داریم که این مقدار نسبت به سال گذشته و قیاس با آن متأسفانه ۷۵میلیون متر مکعب آب کمتر ذخیره داریم؛ یعنی سال گذشته همین ایام ما ۳۵۴ میلیون متر مکعب آب داشتیم که الان نداریم.

وضعیت مصرف آب تهرانی‌ها چگونه است؟

فقط مصرف روزانه آب تهران بالغ بر ۴۰ هزار لیتر بر ثانیه است. عددی که بسیار زیاد و تأسف‌بار است.

چرا این عدد ۴۰ هزار لیتر پایین نمی‌آید، آن هم در این فصل؟ چند وقت پیش ما رکورد ۴۶ هزار لیتر بر ثانیه را هم شکستیم.

این همه اطلاع‌رسانی و تبلیغاتی که همکاران ما همواره ارائه می‌کنند، برای تبیین اهمیت این موضوع است که چرا ما همواره روی بحث مدیریت مصرف تأکید داریم. در همین تهران اگر بخواهیم مصرف را تبدیل به اعداد کنیم، مصرف سرانه تهران می‌شود ۲هزارو ۴۰۰ لیتر در دقیقه، ۱۴۴ میلیون لیتر در ساعت و در یک روز به ۳ میلیارد و ۴۵۶ میلیون لیتر مکعب می‌رسد؛ یعنی معادل آب دریاچه چیتگر.

یعنی مصرف بد تهرانی‌ها باعث کم‌شدن ذخایر آبی شده‌است؟

بله، البته فقط مصرف بد منظورم نیست. کاهش بارندگی در سه سال متوالی باعث‌شده ما به این حد بحرانی از ذخایر منابع آبی برسیم؛ آن هم در شهری مثل تهران با جمعیت ۱۲ میلیون نفر. در حال حاضر وضعیت تهران از نظر ذخایر آبی برابر است با سیستان و بلوچستان. شاید تصورش سخت باشد، اما واقعیت دارد. از نظر ما امروزه تهران و سیستان دو شهر خشک آبی محسوب می‌شوند.

استاندارد مصرف آبی هر شخص چقدر است؟

همان‌طور که گفتم در حال حاضر مصرف تهرانی‌ها طی یک روزمعادل ۳ میلیارد و ۴۵۶ میلیون متر مکعب است. اگر ما این عدد را ۳ میلیارد مکعب در نظر بگیریم و جمعیت تهران را ۱۲ میلیون نفر، پس مصرف الگو برای هر یک نفر ۱۳۰ لیتر در شبانه‌روز می‌شود. این در حالی است که طبق آمار در حال حاضر متأسفانه مصرف تهرانی‌ها ۲۵۰ لیتر در شبانه روز است، یعنی دوبرابر استاندارد ملی و بین‌المللی مصرف داریم یا به اصطلاح دیگر آب را دو برابر هدر می‌دهیم.

با توجه به تبلیغات صرفه‌جویی آیا فرهنگ‌سازی لازم انجام شده‌است؟

صرفه‌جویی به معنای درست مصرف کردن است، به معنای پیاده‌سازی فرهنگ مدیریت مصرف است، اما چرا حرف از فرهنگ می‌زنیم. تجربه نشان داده فرهنگ چیزی است که اگر درست پیاده شود، عادی می‌شود و بین تمام افراد جامعه تسری پیدا می‌کند. امروزه ما زباله را مدیریت می‌کنیم، مصرف دارو را مدیریت می‌کنیم، اما متأسفانه آب را که هیچ جایگزینی ندارد و مدیریتش بر همه چیز ارجح است، مدیریت نمی‌کنیم.

الگوی مصرف طبقه‌بندی دارد؟

خوش مصرف، پرمصرف و بد مصرف. این طبقه‌بندی الگوی مصرف است. هر فرد در جامعه باید به تراز خوش‌مصرفی برسد. هر وقت این موضوع را درک کردیم، اسراف نخواهیم کرد.

سه طبقه خوش مصرف، پرمصرف و بد مصرف را اگر با اعداد قیاس کنیم برای شهر تهران چگونه محاسبه می‌شود؟

ما در ادبیات شرکت آب و فاضلاب به هر سه نفر و نیم یک خانواده می‌گوییم که این خانواده در ماه ۱۴ هزار لیتر آب مصرف می‌کند که می‌شود نفری ۱۳۳ لیتر در روز. متأسفانه امروز فقط ۳۱ درصد تهرانی‌ها خوش‌مصرف هستند، اما پرمصرف‌ها کسانی هستند که تا ۲۸ هزار لیتر در ماه مصرف دارند، اینها ۵۹ درصد تهرانی‌ها هستند. ۱۰ درصد دیگر هم متأسفانه از شهروندان تهرانی بیشتر آب مصرف دارند که بد مصرف نامیده می‌شوند.

چکار کنیم که کم مصرف شویم؟

نصب یک کاهنده در شیرآلات منازل باعث می‌شود ۵۰ درصد آب کاهش پیدا کند. ضمن اینکه مدیریت زمان هم اگر داشته باشیم، بسیار می‌تواند تأثیرگذار باشد. مثلاً اگر هر ۱۰ ثانیه کاهش زمان شست و شو را لحاظ کنیم، باعث می‌شود ۳ لیتر آب ذخیره شود. مورد بعدی تعمیرات است. هر چکه قطره ساده از نظر ما یعنی هدررفت ۷لیتر آب طی یک شبانه روز. نشتی توالت‌های فرنگی ۸۰هزار لیتر آب ندیده را در طول سال هدر می‌دهد. از همه مهم‌تر که بارها آن را دیده یا تجربه کرده‌ایم، شست‌وشوی ماشین با شیلنگ است. با هر دقیقه استفاده از شیلنگ بیش از ۲۰ لیتر آب هدر می‌رود؛ یعنی اگر برای یک ماشین زمان ۲۰ دقیقه‌ای در نظر بگیریم چیزی حدود ۴۵۰ لیتر آب هدر می‌رود، معادل حق مصرف چهار نفر در این شرایط بحرانی.

گزارش

کبری فرشچی

سانسور امریکایی در بنگاه توئیتر

اسناد افشاشده از جولان ربات‌ها، سانسور مداوم و هشتگ‌سازی گسترده در توئیتر رسوایی جدیدی برای سیاستمداران امریکایی به بار آورده‌است

هر روز اسناد تازه‌تری از لشکر ربات‌های توئیتری و فعالیت کارکنان این شبکه اجتماعی در راستای اهداف سیاسی خاص و ممانعت از انتشار واقعیت‌ها و دروغ‌پردازی و مقابله با آزادی بیان منتشر می‌شود و رسوایی‌های تازه‌ای را برای این غول رسانه‌ای به ارمغان می‌آورد. این‌بار هم بخش‌های دیگری از اسناد منتشر شده توئیتر نشان می‌دهد تیمی از کارمندان این شبکه اجتماعی برای جلوگیری از دیده‌شدن برخی توییت‌ها و افراد لیست‌های سیاه ایجاد می‌کردند. توئیتر با استفاده از Visibility Filtering جست‌وجوی برخی اکانت‌ها را مسدود، از ترند شدن برخی از محتواها جلوگیری می‌کرده و به عمد اجازه نمی‌داده بعضی از توئیت‌ها بتوانند بازدید خوبی بگیرند. تمامی این فعالیت‌ها بدون اطلاع کاربران توئیتر و به صورت محرمانه انجام می‌شده‌است. این در حالی است که توئیتر بارها به‌طور عمومی این موضوع که حساب‌ها را در لیست سیاه قرار می‌دهد، تکذیب کرده‌بود. در سال ۲۰۱۸ ویجایا گده، مدیر قوانین حقوقی و اعتماد توئیتر و کیوان بیک‌پور، مدیر محصولات این شرکت اعلام کردند: «ما حساب‌ها را شادو بن نمی‌کنیم و به طور قطع ما بر مبنای عقاید سیاسی یا باورها افراد را محدود نمی‌کنیم.»

لشکر ربات‌های توئیتری در مقاطع مختلف و در بزنگاه‌های سیاسی در کشورهای مختلف دنیا نقش‌آفرینی غیرقابل‌انکاری داشته‌اند و خیلی وقت‌ها با ساخت ترندهای تصنعی تلاش کرده‌اند ذهن مخاطبان خود را قاب‌بندی کنند. این رسانه امریکایی ادعا دارد بخش مهمی از افکار عمومی جهان را شکل داده‌است.

رسوایی‌های هدفمند

طی چند هفته گذشته، ایلان ماسک اسناد داخلی را در اختیار گروهی از روزنامه‌نگاران انتخاب‌شده قرار داده که تاکنون هفت قسمت از این اسناد منتشر شده‌است. این فایل‌ها، مجموعه‌ای از ایمیل‌های داخلی و چت‌های Slack هستند که کارمندان توئیتر را در حال بحث درباره سیاست‌های شرکت نشان می‌دهد. ماسک به گروه کوچکی از روزنامه‌نگاران مستقل از جمله مت تایبی، باری وایس و مایکل شلنبرگر این اطلاعات را مشروط بر اینکه آنها ابتدا درباره اسناد در توئیتر بنویسند، داده‌است. مت تایبی نویسنده، یکی از افرادی است که با انتشار رشته توئیتی پیام‌ها و ایمیل‌های داخلی مدیران توئیتر در سال ۲۰۲۰ را بدون اینکه بگوید چگونه آنها را به دست آورده، افشا کرده‌است. چند روز قبل از انتشار این رشته توئیت، ایلان ماسک وعده داده‌بود اطلاعاتی را با عنوان «پرونده‌های توئیتر» (Twitter Files) افشا می‌کند تا بگوید چرا حامی آزادی بیان است و اینکه چرا مدیران پیشین این شبکه اجتماعی در مسیر غلطی قرار داشتند.

بلومبرگ درباره این پرونده نوشته‌است: اواخر سال ۲۰۲۰ و در هفته‌های پایانی مبارزات انتخاباتی ریاست جمهوری در ایالات‌متحده، توئیتر تصمیم گرفت مقاله نیویورک پست درباره فعالیت‌های هانتر بایدن، پسر جو بایدن در اوکراین را محدود کند. این شبکه اجتماعی در آن زمان گفت که این مقاله شامل اسکرین‌شات‌ها و تصاویری است که با سیاستی در این شبکه اجتماعی در تناقض است و کاربران را از اشتراک‌گذاری محتواهای هک شده در این وب سایت منع می‌کند.

ان بی‌سی در ادامه گزارشش به نقش احتمالی اف‌بی‌آی در محدود کردن مقاله نیویورک پست اشاره کرده و نوشته‌است: نقش احتمالی اف‌بی‌آی در تصمیم‌گیری‌های شرکت‌های فناوری برای محدود کردن دسترسی به مقاله نیویورک پست در ماه آگوست مشخص شد. زمانی که مارک زاکربرگ، مدیر عامل فیس‌بوک در مصاحبه‌ای با جو روگان گفت که اف‌بی‌آی به طور خاص در مورد لپ‌تاپ هشدار نداده‌است. این سازمان هم در پاسخ گفت که به شرکت‌ها شاخص‌های تهدید خارجی ارائه می‌کند، اما نمی‌تواند از آنها بخواهد که اقدامی انجام دهند.

وجود لیست سیاه مخفی

پرونده دوم منتشر شده علیه توئیتر وجود لیست سیاه مخفی در توئیتر را تأیید می‌کند.

اسناد پرونده دوم نشان می‌دهد که چگونه توئیتر و کارمندانش به صورت مخفیانه اقدام به ساخت لیست سیاه از حساب‌ها، جلوگیری از ترندشدن و دیده‌شدن یک حساب یا موضوعاتی کرده‌اند که شخصاً تمایل نداشتند.

«باری وایس»، روزنامه‌نگار مستقل امریکایی با انتشار رشته توئیتی، قسمت دوم پرونده‌های توئیتر را افشا کرده‌است. این رشته توئیت نشان داده که چگونه توئیتر این کار را انجام داده‌است. این نویسنده سابق نیویورک تایمز و وال استریت ژورنال گفت که لیست‌های سیاه «به‌صورت مخفیانه» و «بدون اطلاع کاربران» ساخته شده‌اند.

باری وایس خاطر نشان می‌کند: این شرکت با توسعه روش‌هایی برای سرکوب افراد خاص، از مأموریت اصلی خود یعنی قدرت دادن به همه افراد برای ایجاد و به اشتراک‌گذاری ایده‌ها و اطلاعات فوری، بدون هیچ مانعی دور شده‌است.

طبق توئیت‌های وایس، توئیتر اکانت دکتر جی باتاچاریا، دکتر دانشگاه استنفورد را که عقیده داشت قرنطینه می‌تواند برای کودکان مضر باشد، به طور مخفیانه علامت‌گذاری کرده‌بود تا از ترندشدن آن جلوگیری کند. در نمونه‌ای دیگر، دن بانجینو مجری و برنامه‌ساز تلویزیونی راست‌گرا در لیست جلوگیری از جست‌وجو قرار گرفته‌بود. مثال دیگر حساب چارلی کرک است که بر چسب تبلیغ نشود، خورده بود.

نیویورک پست نوشته‌است: توئیتر بارها به طور عمومی این موضوع که حساب‌ها را در لیست سیاه قرار می‌دهد، تکذیب کرده‌بود. در سال ۲۰۱۸ ویجایا گده، مدیر قوانین حقوقی و اعتماد توئیتر و کیوان بیک‌پور، مدیر محصولات این شرکت اعلام کردند: ما حساب‌ها را شادو بن نمی‌کنیم. به‌طور قطع بر مبنای عقاید سیاسی یا باورها افراد را محدود نمی‌کنیم.

موضوعی که در توئیتر به شادو بن (Shadow Ban) مشهور است، در خود توئیتر به عنوان «فیلتر دید» (Visibility Filtering or VF) شناخته می‌شود. فیلتر دید به کنترل و دستکاری توئیتر بر نتایج جست‌وجوها، میزان دیده‌شدن توئیت‌ها و حساب‌ها، ترند شدن توئیت‌ها، هشتگ‌ها و همینطور حذف هشتگ‌ها از لیست ترندها اشاره دارد. همه این اقدامات اما بدون آگاهی کاربران این شبکه اجتماعی انجام می‌شود.

چندین کارمند و مدیر در این شرکت نیز این موضوع را تأیید کردند. یکی از کارکنان ارشد این شرکت می‌گوید: به قابلیت «فیلتر دید» به عنوان ابزاری قوی برای سرکوب و کنترل چیزی که کاربران توئیتر می‌بینند و می‌خوانند نگاه کنید. این ابزار بسیار کارایی داشت.

گروهی که مسئول تصمیم‌گیری در این‌باره بودند، تیم پاسخ استراتژیک یا (SRT-GET) نامیده می‌شوند که روزانه تا ۲۰۰ مورد را بررسی می‌کردند. گروه دیگری به نام (SIP-PES) نیز وجود داشت که شامل مدیران ارشد و مدیر عامل توئیتر بود. این گروه جایی قرار داشت که مهم‌ترین تصمیمات درباره حذف و تغییرات تأثیرگذار در سیاست/اجتماع گرفته می‌شد؛ تصمیماتی که در سیستم و روند قانونی گزارشات توئیتر ثبت نمی‌شدند.

قسمت سوم پرونده‌ها به جزئیات بحث داخلی درباره ممنوعیت ترامپ پس از شورش ۶ ژانویه می‌پردازد. نیویورک پست که تاکنون قسمت‌های مختلفی از این پرونده را منتشر کرده، درباره قسمت سوم نوشته‌است: مدیران توئیتر تصمیم گرفتند پس از حمله ۶ ژانویه ۲۰۲۱ به ساختمان کنگره امریکا، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور وقت را از این پلتفرم اخراج کنند. این اسناد بحث‌هایی را که بین مدیران توئیتر و اف‌بی‌آی شکل گرفته‌بود و در نهایت منجر به اخراج ترامپ از این شبکه اجتماعی شد، نشان می‌دهد. به گفته مت تایبی اسناد نشان می‌دهد که مدیران این شبکه اجتماعی براساس حدسیات، احساسات شخصی و حتی جست‌وجو در گوگل درباره محتواها تصمیم می‌گرفتند.

قسمت چهارم از سری پرونده‌های توئیتر توضیح می‌دهد که چگونه مدیران وقت این شبکه اجتماعی سیاست‌های خود را تغییر دادند تا بتوانند دونالد ترامپ را از فعالیت منع کنند.

بخش چهارم را مایکل شلنبرگر، روزنامه‌نگار منتشر کرده و آنچه در ۷ ژانویه در توئیتر رخ داده را پوشش می‌دهد. هفتم ژانویه یعنی یک روز پس از حمله هواداران ترامپ به کنگره امریکا. شلنبرگر با استناد به سخنان مدیران توئیتر ثابت می‌کند که این شبکه اجتماعی سیاستی در قبال تحریم رهبران جهان داشت.

ریپابلیک ورلد درباره این سیاست توئیتر نوشته‌است: مسدود کردن یک رهبر جهانی از توئیتر یا حذف توئیت‌های بحث‌برانگیز او، اطلاعات مهمی را که مردم باید ببینند و درباره آن بحث کنند، پنهان می‌کند.

گزارش شلنبرگر همچنین بیان می‌کند که در سال‌های ۲۰۱۸، ۲۰۲۰ و ۲۰۲۲، ۹۶ درصد، ۹۸ درصد و ۹۹ درصد از کمک‌های مالی کارکنان توئیتر به حزب دموکرات اختصاص داشته‌است.

توئیتر پیش‌تر گفته بود که برخی از اکانت‌های سرشناس و سیاسی می‌توانند از استثنائات خاصی برخوردار شوند، چراکه صحبت‌های آنها ممکن است برای عموم مردم دارای منفعت باشد و باید دسترسی به آنها را فراتر از خطوط قرمز معمولی فراهم کرد.

قسمت پنجم پرونده توئیتر باز هم به حساب ترامپ مربوط است و به موضوع مسدودسازی حساب کاربری او پرداخته و نشان می‌دهد که چگونه فشار کارمندان و برخی از مدیران باعث شد دیدگاه تیم ایمنی مبنی بر عدم تخلف ترامپ نادیده گرفته شود.

رابطه اف‌بی‌آی و توئیتر

در قسمت ششم که تایبی منتشر کرد، اسنادی از همکاری بین توئیتر و اف‌بی‌آی افشا شده‌است. براساس ششمین قسمت از «فایل‌های توئیتر» که جمعه منتشر شد، اف‌بی‌آی و سایر سازمان‌های مجری قانون با توئیتر به‌عنوان یک «شرکت فرعی» رفتار می‌کنند.

نیویورک پست در این‌باره نوشته‌است: تایبی، روزنامه‌نگار مستقل می‌گوید در بازه زمانی ژانویه ۲۰۲۰ تا نوامبر ۲۰۲۲ بیش از ۱۵۰ ایمیل بین اف‌بی‌آی و یوئل راث، مدیر سابق اعتماد و ایمنی این شرکت تبادل شده‌است. در تعداد بسیار زیادی از این پیام‌ها اف‌بی‌آی از توئیتر خواسته با کاربران برخورد کند. در این پیام‌ها درخواست‌هایی درباره نشر اطلاعات گمراه‌کننده در انتخابات امریکا نیز وجود داشته و اداره تحقیقات فدرال حتی حساب‌های طنز با دنبال‌کننده‌های بسیار کم را مورد هدف قرار داده‌است.

تایبی در ادامه رابطه بین توئیتر و اف‌بی‌آی گفته‌است: واحد فرماندهی انتخابات فهرست طولانی از حساب‌هایی را به این شبکه اجتماعی می‌فرستد و می‌خواهد با آنها برخورد شود. توئیتر نیز در پاسخ فهرستی را ارسال می‌کند و نشان می‌دهد با چه حساب‌هایی چه برخوردهایی داشته‌است. بسیاری از این حساب‌ها طنزپرداز با تعامل اندک بودند.

کارزار حساب‌شده اف‌بی‌آی برای به حاشیه بردن ماجرای لپ‌تاپ پسر بایدن

آخرین قسمت از پرونده‌های توئیتر توسط مایکل شلنبرگر منتشر شد. در این قسمت به اینکه چگونه اف‌بی‌آی در یک کارزار برنامه‌ریزی شده، مدیران توئیتر را متقاعد کرد که ماجرای لپ‌تاپ هانتر بایدن نامعتبر بوده، پرداخته‌است.

مایکل شلنبرگر در رشته توئیتی که منتشر کرده، اسکرین شات‌هایی از اسناد داخلی و ایمیل‌ها را به اشتراک گذاشته و به تلاش سازمان یافته جامعه اطلاعاتی برای نفوذ در توئیتر اشاره می‌کند.

نیویورک پست مدعی شد که ایمیل‌های لو رفته از لپ‌تاپ هانتر بایدن نشان می‌دهد که جو بایدن، معاون رئیس‌جمهور وقت، به معاملات تجاری پسرش در اوکراین کمک می‌کند.

علاوه بر این اطلاعات، شلنبرگر در قسمت هفتم از پرونده‌های توئیتر به این موضوع که چه تعداد از مأموران اف‌بی‌آی تا سال ۲۰۲۰ در توئیتر استخدام شده‌اند، اشاره کرده‌است. برخی از آنها پیش‌تر در پرونده‌هایی علیه ترامپ کار می‌کردند و پس از استخدام در توئیتر نیز در یک کانال اسلک خصوصی به‌دنبال جذب نیروی بیشتر برای اداره تحقیقات فدرال بودند.

بازی‌های رباتی

هر چند رسوایی‌های اخیر توئیتر با هماهنگی ایلان ماسک خریدار تازه این شبکه اجتماعی بی‌تردید پشت پرده‌هایی دارد و با اهداف مشخصی منتشر شده‌است، اما این ماجرا بر غیرقابل اعتماد بودن و سیاست‌زدگی این شبکه اجتماعی صحه می‌گذارد. پیش از این نیز رسوایی‌های دیگر از این غول رسانه‌ای منتشر شده‌بود. به طور نمونه مارک اوون جونز، نویسنده و استاد دانشگاه در یک رشتو فاش کرد ۹۱ درصد «لایک»های مربوط به پست‌های توئیتر ولیعهد امارات متحده عربی از سوی دست‌کم ۱۱ هزار ربات توئیتر یا حساب غیرواقعی هستند. جونز برای اثبات ادعای خود به شماری از توئیت‌های عجیب در مورد پروژه ساخت یک کانال توسط امارات در افغانستان اشاره کرد و افزود: اسامی تقلبی مانند کیت جانسون و جسیکا اندرسون خیلی در مورد این پروژه هیجان زده‌بودند.

رسوایی کنفرانس ورشو

چند سال قبل هم به کارگیری لشکر ربات‌های توئیتری علیه ایران در کنفرانس ورشو با رسوایی مواجه و موجب شکست امریکا شد. این رسوایی به حدی بود که بی‌بی‌سی فارسی هم در گزارشی به آن پرداخت.

وبگاه «بی‌بی‌سی مانیتورینگ» که به صورت تخصصی در زمینه رصد فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی متمرکز است، روز گذشته در گزارشی نوشت: «تحلیل بیش از ۱۴ هزار توئیتی که در ماه گذشته میلادی از هشتگ «ما از نشست لهستان حمایت می‌کنیم» استفاده کرده‌اند، نشان داد که اغلب این توئیت‌ها به تنها هشت حساب کاربری بازمی‌گردد.»

این یافته بدان معناست که محتوای منتشر شده با این توئیت ابتدا از یک به اصطلاح اتاق فرماندهی منتشر شده و سپس از سوی چند صد یا چند هزار ربات توئیتری و همچنین گروهی از کاربران همسو ریتوئیت شده و ضریب پیدا کرده‌است. فرض ترتیب‌دهندگان چنین عملیات‌هایی این است که استمرار این روند می‌تواند این احساس را ایجاد کند که فضای غالب شبکه اجتماعی هدف، با این هشتگ همراه است.

بی‌بی‌سی مانیتورینگ در این مورد نوشته‌است: «به نظر می‌رسد هدف از این کار ایجاد یک «ترند» تصنعی (موضوع داغ در یک شبکه اجتماعی) است که این برداشت را به وجود آورد که از این نشست حمایت عمومی وجود دارد و به تبع آن نارضایتی گسترده‌ای از ساختار سیاسی ایران شکل گرفته‌است.» این تنها تحقیقی نیست که ساختگی بودن موج هشتگی را در حمایت از نشست ورشو ثابت می‌کند.

نقش توئیتر در اغتشاشات ایران

در اغتشاشات اخیر در ایران هم لشکر ربات‌های توئیتری نقش‌آفرینی داشتند و به گفته علیرضا آل‌داوود، کارشناس فضای مجازی در حالی که مطابق قانون توئیتر هر حساب کاربری می‌تواند در هر ساعت حداکثر ۱۰۰ توئیت و ریتوئیت ارسال کند، اما ترند شدن (داغ شدن) هشتگ مهسا امینی با اکانت‌های رباتیک انجام شده و به‌طور نمونه ۵۰ربات فعال در این کمپین در مدت زمان ترند بودن این هشتگ بین ۴ تا ۵ هزار ریتوئیت انجام داده‌اند. این ماجرا حتی با واکنش شبکه «سی‌ان‌ان» مواجه شد. این شبکه امریکایی دو هفته پیش فاش کرد تبدیل هشتگ مزبور به پرتکرارترین هشتگ فضای توئیتر، در حقیقت یک اقدام مصنوعی و ربات‌محور بوده‌است. «سی‌ان‌ان» درباره دسته‌بندی کاربران پشت ربات‌های ترندکننده این هشتگ، آنها را شامل ایرانیان مهاجر (سلطنت‌طلبان)، حامیان تغییر رژیم از جناح راست و محافظه‌کار امریکا تا اسرائیل و در نهایت مجاهدین خلق (منافقین) ساکن آلبانی دانست. ماجرای لشکر ربات‌های توئیتری اما به ایران و تحریک اغتشاشات داخلی کشورمان محدود نمی‌شود و در کشورهای مختلف دنیا مسبوق به سابقه است تا جایی که ایلان ماسک صاحب جدید این شبکه اجتماعی پیش از این گفته‌بود «توئیتر برخلاف ادعایش، کانون آزادی بیان واقعی نیست و بخش مهمی از آمار ۴۵۰ میلیون حساب کاربری فعال ماهانه که توسط خود شرکت توئیتر اعلام شده، جعلی هستند.»

این رسوایی‌ها برای ما تنها یک پیام واضح دارد؛ اینکه غرب و رسانه‌های آن قابل اعتماد نیستند و حتی در مواجهه با مسائل داخلی خودشان از تکنیک عملیات روانی استفاده می‌کنند چه رسد به مواجهه با ما!

مسئولیت اجتماعی

حسین سروقامت

۷۵۳

من همیشه دوست داشته‌ام به ژاپن سفر کنم؛ نه فقط برای گردش و سیاحت، به خاطر تجربیات منحصر به فردی که از آن می‌توان اندوخت.

از جالب‌ترین این تجربیات «کوبان»؛ پلیس محلی که از سال ۱۸۷۴ در ژاپن ایجاد شده است و بسیاری از کشورها از آن الگو گرفته‌اند.

جهانگردانی که از ژاپن بازگشته‌اند، بخش عمده‌ای از امنیت و نرخ پایین جنایت را در ژاپن مرهون کوبان‌ها می‌دانند. آنان کیوسک‌های کوچکی در محله‌ها دارند و دائماً با دوچرخه در حال گشت‌زنی‌اند.

همچنین با شناخت از ساکنان محله و توریست‌ها مردم را راهنمایی می‌کنند. اشیای پیدا شده را تحویل می‌گیرند. دزدی‌ها را پیگیری می‌کنند. در یافتن کودکان گمشده کمک می‌کنند و آمد و شد توریست‌ها را زیر نظر دارند!

حالا خودمانیم؛ جای کوبان در سرزمین ایران خالی نیست؟!

از شهر

تأیید تخلف ۷۰ کارمند شهرداری براساس گزارش‌های مردمی

رئیس مرکز سامانه مدیریت شهری و نظارت همگانی ۱۳۷ پلاس از پیگیری بیش از ۸ هزار و ۵۰۰ گزارش ویژه مردمی در این سامانه خبر داد و گفت: تخلفات ۷۰ نفر از عوامل شهرداری تأیید شد.

رضا ناصری‌سرای، رئیس مرکز سامانه مدیریت شهری و نظارت همگانی ۱۳۷ پلاس با بیان اینکه در بازه زمانی هشت ماهه امسال بیش از ۸ هزار و ۵۰۰ فقره پیام مردمی بعد از رسیدگی از سوی حوزه‌های اجرایی و بازخوردسنجی، با رویکرد کنترل و نظارت ستادی مورد بررسی سیستمی و بازدید میدانی قرار گرفته‌است، گفت: ماحصل آن احصای بیش از ۲۰ هزار مترمربع تخلف ساختمانی و استیفای حقوق مالی شهرداری بوده‌است. رئیس مرکز سامانه مدیریت شهری و نظارت همگانی ۱۳۷ پلاس همچنین از شناسایی و تأیید تخلفات ۷۰ نفر از عوامل شهرداری بر اساس گزارش‌های مردمی به سامانه ۱۳۷ پلاس طی هشت ماهه جاری خبر داد و افزود: علاوه بر آن، بیش از ۱۰۰ پرونده تخلفاتی دیگر، بعد از تشخیص اولیه در حوزه نظارت و رسیدگی سامانه برای تأیید و رسیدگی نهایی در دستور کار واحدهای بازرسی مناطق بیست و دوگانه و دستگاه نظارتی قرار گرفته و تا حصول نتیجه و برخورد با تمام عوامل متخلف، حسب ضوابط پیگیری و اقدام خواهد شد.

وی هدف از کنترل و نظارت بر فرایندهای رسیدگی را افزایش اثربخشی‌ها، اعتمادسازی و تلاش برای ایجاد رضایتمندی عمومی از یک‌سو و احقاق حقوق شهرداری، حرکت در مسیر ارتقای سلامت اداری و ناامن‌سازی فضا برای افراد متخلف از سوی دیگر عنوان کرد.

ناصری‌سرای، مهم‌ترین اولویت‌های این سامانه در نظارت بر رسیدگی به پیام‌های مردمی را نیز مورد اشاره قرار داد و گفت: تأخیر در پاسخگویی و پاسخ غیرکارشناسی و خلاف واقع به پیام‌های مردمی، عدم پایش و کنترل کیفی تخلفات ساختمانی و عدم اقدام قانونی و به‌موقع در مواجهه با موضوعات شهری از سوی واحدهای رسیدگی‌کننده که موجب نارضایتی و گلایه‌مندی شهروندان می‌شود، از جمله مواردی است که غیر قابل پذیرش بوده و اینگونه مصادیق قصور و تخلفات فردی، بیش از پیش و با دقت و کنترل بیشتر شده و با افراد خاطی نیز برخوردی بازدارنده انجام خواهد شد.

گزیده

ذخیره راهبردی دارو تا پایان بهمن به ۱۰۰ درصد می‌رسد

سخنگوی وزارت بهداشت از تکمیل ذخیره راهبردی دارو تا پایان بهمن ماه خبر داد.

پدرام پاک آیین، سخنگوی وزارت بهداشت گفت: با تدابیر عاجل وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، ذخایر دارویی بالای شش ماه کشور از ۳۳ درصد در ابتدای مهرماه به ۵۸ درصد رسیده و تا پایان بهمن ماه به ۱۰۰ درصد خواهد رسید. وی گفت: برای تثبیت ذخیره راهبردی ۱۰۰ درصدی در آینده لازم است شرکت‌های تولیدکننده دارو تسهیلات گرفته و خطوط تولید بعضاً فرسوده خود را بازسازی کنند.

پاک آیین مهم‌ترین مشکل در تأمین دارو را کمبود نقدینگی دانست و اظهار داشت: تاکنون از ۱۵ هزار میلیارد تسهیلات بانکی مصوب بانک مرکزی کمتر از ۲ هزار میلیارد تومان توسط بانک‌های عامل پرداخت شده‌است. به عبارت دیگر ۱۳ بانک عامل متعهد شده‌اند که نقدینگی شرکت‌های دارویی را با ارائه تسهیلات افزایش دهند، اما تنها دو بانک به تعهد خود در این زمینه عمل کرده‌اند. سخنگوی وزارت بهدشت، سیاست این وزارتخانه را حمایت حداکثری از تولید دارو در داخل کشور دانست و گفت: به تدریج و با افزایش ذخایر راهبردی، واردات دارو محدود می‌شود و به کمک وزارت صمت برای واردات تجهیزات ساخت دارو نیاز داریم. در عین حال هرگاه واردات دارو به دلیل کمبود تولید نسبت به تقاضا ضرورت پیدا کند، با توجه به شمول مالیات بر ارزش افزوده ۲ درصدی در مبادی گمرکی که مجلس شورای اسلامی به تازگی تصویب کرده، نسبت به واردات دارو اقدام خواهد شد؛ چراکه اولویت با تأمین دارو و آسان‌سازی دسترسی مردم به آن است.

خبر کوتاه

- رئیس بنیاد شهید و امور ایثارگران با اشاره به اینکه بسیاری از قوانین حوزه ایثارگری اجرایی نشده یا ناقص اجرا شده‌است، گفت: کمک‌معیشت به ۷ هزار ایثارگر جدید فاقد شغل و درآمد پرداخت می‌شود.
- رئیس بخش مسمومین بیمارستان لقمان حکیم، وجود جریان کافی هوا را بهترین راه پیشگیری از مسمومیت با گاز مونوکسید کربن برشمرد و تأکید کرد: اولین اقدام هنگام مسمومیت با مونوکسید کربن، خارج کردن مصدوم از محل حادثه و اکسیژن‌رسانی است.
- رئیس سازمان نهضت سوادآموزی کشور گفت: در حال حاضر میانگین باسوادی در کشور از ۴۸ درصد در دوره قبل از انقلاب به ۹۷ درصد رسیده‌است.
- سخنگوی شهرداری تهران از رونمایی سامانه «من شهردارم» با هدف اجرای طرح بودجه‌ریزی مشارکتی بر مبنای دیدگاه شهروندان خبر داد و گفت: موزه صنعت کارخانه سیمان ری نیز در هجدهمین شنبه افتخار و امید افتتاح می‌شود.
- معاون آموزش متوسطه وزارت آموزش و پرورش با بیان اینکه توسعه ما در رشته‌های موجود متناسب با نیاز بازار کار است، گفت: در حال حاضر یک میلیون و ۸۳ هزار دانش‌آموز در هنرستان‌ها تحصیل می‌کنند که این تعداد در سال‌های گذشته بی‌نظیر بوده است و ما چنین آماری را در کشور نداشته‌ایم.
- سازمان ثبت احوال کشور امکان اصلاح رایگان آدرس ایرانیان را در سامانه ثبت احوال از زمان جابه‌جایی در بازه زمانی ۲۰ روزه فراهم کرد.